

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 161
Vineri,
19
iulie
1991
3 lei

CUGETUL ZILEI

**„Ticălos nu este decît acela care
ticăloșește pe oamenii care nu sînt
ticăloși“**

EMINESCU

Un fost și actual majoritar

Nu știu ce-a vrut să înțeleagă președintele senatului, Birlădeanu printr-o propoziție (rostită bîlbîit, la ședința parlamentului în care se dezbătea legea privatizării). O propoziție cel puțin ciudată: „**NOI SÎNTEM CEI MAI MULȚI ȘI DACĂ VREM ÎI PUTEM DA AFARĂ ȘI DIN ȚARĂ**” — asta, referitor la partidele opoziției, care s-au retras din ședință. Cum adică, EI sînt cei mai mulți? Cum adică, EI pot da pe cineva afară din țară? PE CINE? Dar EI, cei mai mulți cine sînt? Oare domnul Birlădeanu (FOST MARE STALINIST, fost ceaușist, fost...) are dreptul să dea pe cineva afară din țară? Au oare acest drept parlamentarii fesenști? Oare opoziția, minoritară ca număr, gîndește și simte mai puțin românește decît Sașa Bardenko, sau decît alți deputați și senatori ai partidului de guvernămînt? Oare aleșii opoziției nu apără, democratic, interesele țării, ale electoratului lor care nu mai poate fi considerat minoritar, cînd exprimă peste 35 la sută dintr-un ÎNTREG, din țară. Adică, pentru Bardenko Sașa cîteva milioane de români nu înseamnă nimic? Mai ales atunci cînd se dezbate o lege fundamentală pentru economia, pentru viața acestui popor? Pe ce pămînturi, proprietate privată, a trudit domnia-sa, care apoi i-au fost furate? Ce ateliere a avut, în care a lucrat cot la cot cu ucenicii și calfele? Poate într-ale ideologiei bolșevicilor (tot majoritari și ei!), poate pe ogoarele fără haturi ale politicii expansioniste sovietice. Și-atunci cu ce drept (și lipsă de...) își vîntură propozițiile senatoriale jignitoare? A cui emanatie este domnia-sa? În nici un caz a FIINȚEI ROMÂNEȘTI.

Traian SUCIU

Oamenii sînt la fel

Interviu cu dl. CHRISTIAN MENDOZE, directorul orchestrei „LA PRIMAVERA”

— D-le Christian Mendoz, care este legătura dv. cu Asociația „Libertate Sibiu-Toulon”?

— Dl. Gérard Nabet, care a fost de trei ori în România, a înființat împreună cu d-ra Adelina Meissner și alți cîțiva concitadini această asociație de prietenie. Eu sînt membru al ei și l-am rugat, dacă este posibil, să venim cu orchestra aici. După turneul din Germania am sosit aici.

— Este mare diferența dintre imaginea formată acasă despre România și realitatea întâlnită?

— Am fost acum 18 ani la București. Cunosc România din cărți, precum și alte țări din blocul de est. Îmi place România, în ciuda condițiilor dure. Are un farmec deosebit și sînt gata să revin pentru concerte. Aș putea organiza la Toulon turneul unei orchestre de aici, pentru că sînt organizator de concerte, de asemenea, chiar expoziții de pictură ale unor membri ai Asociației „Libertate Sibiu-Toulon”.

— Comportamentul oamenilor de la noi e diferit?

— Diferența este dată de sistemul social, oamenii sînt la fel.

— Sînteți toți toulonezi?

— Avem trei italieni în orchestră. Ei cîntă la Roma ca independenți, specializați în muzică veche. Toți cîntă pe copii de instrumente vechi. Ne înțelegem foarte bine.

— Ce program aveți în România?

— Vineri, în 19 iulie avem un spectacol la Pitești, apoi plecăm în Franța.

— Ce proiecte de viitor aveți?

— Avem organizate concerte cu formația „Musica antiqua”, pînă în octombrie. Cu

această formație am înregistrat deja șapte discuri, dintre care primul a luat Marele Premiu din Franța. Pregătim primul disc al formației „La Primavera”. În 1993 și 1994 vom susține concerte în Cehoslovacia și Polonia.

— Cum vă acoperiți cheltuielile?

— Sîntem finanțați de către primărie, prefectură și Ministerul Culturii, iar în țările vestice dăm concerte cu intrare plătită.

— Vă mulțumim pentru acest concert și pentru amabilitatea cu care ați răspuns întrebărilor.

Ion UNGUREANU

P.S. — În 17 și 18 iulie, la ora 18, au avut loc două concerte susținute de orchestra franceză „LA PRIMAVERA”. Au participat aproximativ cîte 100 de iubitori ai muzicii culte. Menționăm că oaspeții francezi au fost cazați de către membrii Asociației „LIBERTATE, SIBIU — TOULON”, iar dl. Ilie Rotaru, directorul societății „Păltiniș” a oferit un coș de flori și 2 000 lei pentru cheltuieli de protocol.

Prestația oaspeților a încîntat audiența, prin profesionalism și dăruire. Le mulțumim pentru clipele de încîntare aduse de la Marea Mediterană.

Va fi Sibiul totuși privilegiat cultural?

Nu trebuie să obosim în a face „plecaciuni” istoriei și tradiției orașului nostru. E un capital din care ne întrupăm la nesfîrșit speranțele, ideile și proiectele. La mizeria timpurilor de acum și a mediocrității locurilor, opunem permanent trîncă zidurilor de apărare, aspirația spre absolut a goticului și exuberanța imaginativă a barocului.

Acum aflăm cu bucurie de la Inspectoratul Județean de

Cultură (doamna Liviana Dan) că Parlamentul European de la Strassbourg și Comisia Europeană au ales Sibiul pentru a organiza și tutela un **Centru Cultural Internațional**. Reprezentantii acestor prestigioase organisme europene au luat legătura cu Ministerul Culturii, unde s-a căzut de acord asupra acestei alegeri. Considerentele ce au decis opțiunea, au fost fără îndoială de ordin istoric, etnologic și ecologic (cadru natural). Zona este „densă” cultural, fiind rezultatul fericit al concentrării mai multor stiluri.

Sediul local al **Centrului Cultural Internațional** va fi reprezentat de clădirea actuală a Inspectoratului Județean de Cultură. Inițiativa va fi inaugurată printr-un **Festival internațional de poezie**. Va fi suflarea de acum a orașului, pe măsura acestei generozități, unde astrele s-au potrivit atît de bine?

Lucian FILIP

P.S.: După bătălia de la Pharsalus (Grecia — anul 48 înainte de Cristos) Cezar a iertat o mare parte dintre ateniienii devotați lui Pompei, doar datorită trecutului lor... Era recunoașterea pe care un bărbat de stat, cult și rafinat, se simțea dator să o facă istoriei și culturii de la care se revendica și neamul său. Doar că, cel apreciat de Cicero drept cel mai mare retor al timpului, nu s-a putut opri să nu-i apostrofaze retoric pe greci (de atunci au ajuns și mai de generații): „Cîtă vreme veți mai fi salvați de trecutul strămoșilor voștri?” (L. F.)

Comunicat

• Alianța Civică — filiala Tâlmăciu își exprimă sprijinul moral față de ziarul „21 — Radical” și de echipa de ziariști, care prin condeii lor luptă pentru ideile de libertate, democrație și adevăr. Considerăm apariția cotidianului absolut necesară — în memoria tuturor eroilor căzuți în lupta cu puterile oculte.

Comitetul Director al Alianței Civice Tâlmăciu

DIN SUMAR:

- ◆ Limba de lemn
- ◆ Deocamdată, un teatru al amintirilor (VI)
- ◆ Opinii
- ◆ Cartuș

+++++
Citiți în ziarul
de mîine

◆ „Un pistolar
din Sibiel” ◆

+++++

Foto: R. DUMBRAVEANU

Festival pastoral internațional (JINA-SIBIU, 27-28 iulie 1991)

Anul acesta, organizatorii festivalului vor ca manifestarea să fie cât mai aproape de autenticul ceremonialului tradițional, din satele Munților Cibin. Important la asemenea spectacole este să ne regăsim filonul arhaic, să realizăm continuitatea cu cei ce ne-au premers. Accesul la fondul spiritual al poporului, contactul cu bogăția de sensuri existențiale și religioase ale sărbătorilor populare din zona noastră, poate fi realizat, cel mai bine, în vatra de emanație și creație a satului. Iată motivul pentru care s-a ales Jina, ca gazdă, pentru două zile ale Festivalului Pastoral Internațional. După opinia responsabililor, cadrul natural și contactul cu realitatea nudă a satului, vor elimina tot ce ține de formalism, festivisme și finisare artificială a folclorului. De aceea, un grup de studenți de la Academia de Artă „Nicolae Grigorescu” din București, se află izolați într-o creație, între cer și munte pentru a dăltui la egală distanță de politică sau frământări biologice citadine un „Monument al eroilor căzuți în al doilea război mondial”. Dezvelirea și sfințirea monumentului va avea loc sâmbătă, 27 iulie 1991, ora 10. Slujba religioasă va fi oficiată de I.P.S. Antonie Plămădeală, mitropolitul Ardealului.

Sătenii, români omenoși, mindri de satul lor, vor găzdui pe la casele lor invitații veniți din Europa. Sunt așteptați până la 250 de musafiri din străinătate.

Acestora, dar și orașenilor din Sibiu, le este adresată chemarea ce prefătează festivalul: „Socotește așadar aceasta, stimate invitat, ca pe o chemare ce ți-o adresează fluierul și colibele risipite pe colinele CARPAȚILOR, izvoarele și brazii munților, cînte-

cul, jocul și portul strămoșesc, precum și statornicia celor rămași acasă, care împreună vor vibra în continuare și cu aceeași tărie vor lua formele eternității noastre românești”.

Lucian FILIP

LIMBA DE LEMN

Ghid de conversație guvernamental-român

În celebrul său roman „1984”, George Orwell descria un univers dominat de teroarea unei dictaturi impuse de Marele Frate. Printre măsurile luate de acesta pentru îndobitocirea supușilor săi se număra și inventarea unei noi limbi (Newspeak) care prin sărăcia ei extremă și plină de clișee crea o sărăcie a gândirii și-i transforma pe oameni într-o masă amorfă ușor manevrabilă. Asemănarea cu ceea ce la noi astăzi se numește limba de lemn este izbitoare. Cred că toată lumea își amintește de vremea când eram îndemnați „să facem totul” și „să nu precupețim nici un efort” pentru a ajunge „pe înaltele culmi ale...”, sau a atinge „orizontul luminos al...” etc., etc.

Spre sfârșitul lui decembrie 1989 și din plin după aceea, marea majoritate a românilor a fost supusă tirului necrutător al unui nou gen de armament. Limbajul ca și caracterul oficialităților încerca în cea mai mare viteză să se dezbrace de vechea scoară și să se prezinte ca fiind ceva nou și proaspăt. Din cap și zămbind (ca anumite persoane dintr-un tîrg) proaspeții potențiali au încercat din răspu-

teri să ne convingă că au chiulit de la lecțiile de învățămînt politic, folosind un limbaj nou. Așadar, ei nu mai aveau înclinații firești spre ceva, ci aveau propensiuni, ei nu mai aplicau, integrău sau puneau în practică, ci implementau etc., etc. Poate că am fi zămbit îngăduitori la toate acestea, ca la niște extravagante ale unora care nu cunosc în suficientă măsură zestreă sinonimică a limbii noastre, dacă exemplul nu ar fi făcut pui. Și unul dintre ei apare și la buletinul meteo, unde ne spune că se va produce o oarecare advecție în loc să ne spună că va bate vîntul.

Între specialiști este absolut necesar un vocabular de specialitate, dar în momentul în care te adresezi marelui public — și un politician asta și face — trebuie să te faci înțeles de acesta. Dacă, însă, contaminarea cu noul jargon guvernamental va continua, va trebui redactat de urgență un ghid de conversație guvernamental-român / româno-guvernamental, iar emisiunile de actualități titrate în limba română.

Vasile LUCIAN

CĂTRE,

Redacția ziarului „21-RADICAL” Sibiu

Dorim să vă relatăm un lucru destul de dureros. În județul Sibiu sînt peste 800 de familii de etnie germană, între care jumătate bătrîni și handicapați, cu pensii medii de 1200 lei. Acești bătrîni primesc, de cîțiva ani, o pensie suplimentară din Germania, înmînată pînă în decembrie '89 în lei, iar după aceea în valută. În primele luni această pensie a fost adusă regulat, dar din 1990 trec și cîte patru luni pînă vin acești bani, cum este cazul în prezent, cînd nu am mai primit nimic din aprilie. Fiind oameni bătrîni nu mai putem merge zilnic la bancă să întrebăm și de unde primim răspunsul: **veniți miine.**

Ne-am adresat forurilor competente din Germania, de la care am primit următorul răspuns: „Noi virăm banii Băncii Naționale din București la fiecare înțîi ale lunii, adresați-vă lor”. Ceea ce am și făcut, dar fără răspuns!

Stimată redacție, ne adresăm d-voastră pentru a înțelege durerea noastră. Nu putem trăi din pensia mică pe care o primim din România, avem nevoie de medicamente, de îngrijitori. Noi cerem numai drepturile noastre acordate de Germania. Sîntem convinși că ne veți ajuta în a descoperi unde se rețin acești bani și în ce scopuri.

Vă mulțumim.

Semnează: „Un grup de oameni handicapați și necăjiți” (N.R. — Urmează semnăturile).

Vă răspundem

Procedeu continuă

Banii sînt utilizați cîteva luni de zile, fără nici un drept, de către Banca Națională a României, care îi transferă apoi, cu greutate, Sibiului, pentru a fi înmînați celor cărora le aparțin. Pentru această folosire, care nu derivă din depunere liber-voită, nu se plătește dobîndă. Situația nu înseamnă decît revenirea la procedura comunistă de obținere a valutei pe căi ilicite, de înșelare și sărăcire a cetățeanului.

Solicitați, printr-un memoriu hotărît, autorităților germane care vă dau banii, să intervină energic la conducerea Băncii Naționale a României pentru încetarea acestor practici incorecte, moștenite de la Ceaușescu. Este dreptul dumneavoastră. Succes!

Ion UNGUREANU

Deocamdată, un teatru al amintirilor (VI)

— „Jos” însemna o cameră la subsol în care stăteau cu fața la perete moș Mihai, portarul, N.N. Matei și fratele meu, Ionel, Gardianul care m-a luat în primire ne-a spus că nu avem voie să vorbim sau să ne facem semne. După vreo jumătate de oră ne-a ordonat să ne aplecăm cu capul în jos și cu minile înțînse. Moș Mihai nu a mai rezistat și a căzut. Gardianul i-a strigat să se scoale și N.N. Matei i-a spus că Lenin nu permitea să fie umiliți oamenii. Gardianul i-a răspuns cu o injură de mamă. În acea noapte moș Mihai a murit la poliție lăsînd în viață o femeie paralizată. Am stat multe ore acolo. Ca să mai scăpăm ne ceream la closet. Spre seară am fost din nou anchetați de unul Gore, nu-mi amintesc ce grad avea. M-a întrebat dacă nu avea cineva interes să ardă teatrul, dacă nu erau suspecti printre cei veniți de la București, dacă n-am văzut ceva suspect în sală... Dar cine își mai aducea aminte chiar totul?

— Încă din 1938 teatrul a fost pe punctul de a-și înceta activitatea din cauza pericolului de incendiu. Despre normele de prevenire a unui incendiu nu v-au întrebat?

— Ba da, și atunci a trebuit să spun ceea ce văzusem

după terminarea spectacolului. După cîteva minute au apărut cei doi cu cătușele la mîini. M-am îngrozit de halul în care arătau. Apoi mi-au dat drumul.

— Ați scăpat ieftin din ghearele securității...

— Da de unde! În data de 4 martie pe cînd mă aflu în biroul teatrului, pe la ora 9, intră un cetățean care îmi spune să-l urmez. Credeam că e vorba de o prezentare de rutină, așa cum făceam în fiecare zi.

— Și probabil, nu a fost așa...

— Într-adevăr. De data aceasta m-au întrebat de ce natură sînt relațiile mele cu Sincu. Apoi, cu o privire tăioasă și amenințătoare m-a întrebat unde sînt banii pe care mi-i dăduse Sincu. Cum nu puteam să le dau nici o lămurire despre „banii” lui Sincu” m-au „internat” într-o celulă.

— Chiar dacă nu este în legătură directă cu istoria teatrului, v-aș ruga să depănați amintirile din închisoare.

— Am stat în celulă cîteva zile în întuneric. Nu auzeam decît glasurile gardienilor și șoaptele celui ce a fost închis în aceeași celulă cu mine. Dacă ar fi să vă povestesc cîte am auzit în acele nopți mi-ar trebui luni întregi. După vreo cinci zile m-au dus

din nou la interogatoriu. Au început cu aceeași întrebare. M-au lăsat nervii și am început să plîng. Am stat acolo 40 de zile, chiar în postul Paștelui. Acolo l-am cunoscut pe inginerul Caragea care proiectase un tren pe o singură linie iar planurile le trimisese în Occident. A devenit partizan și la cîteva zile după arestare a dispărut. Între timp mă îmbolnăvisem atît de rău că am fost ținut pînă la izolator. Uitasem să vă spun că în „celula neagră” dormeam pe jos iar de mîncat nu prea aveam ce. În perioada care a urmat am avut parte de o celulă „omenească”,

cu pat. Paștile le-am petrecut într-o criză de stomac care m-a dus din nou la infirmerie.

— Ancheta s-a terminat odată cu întrebarea referitoare la bani?

— Nu, mai e mult pînă la capătul ei. Într-o sîmbătă, la începutul lunii august, m-au dus din nou la securitate. Acolo, un locotenent mi-a spus că incendiul a fost provocat intenționat, că dacă a ars nu-i pagubă mare, că era plin de șobolani și ploșnițe. Mi-a cerut o declarație din care să rezulte că eu am pus foc teatrului.

— Si bănuiesc că nu le-ati

putut da o asemenea declarație...

(Domnul Bojescu nu a dat o astfel de declarație. Pînă astăzi plutește misterul asupra cauzei incendiului. Amănunte despre anchetă, despre evenimente care au urmat, inclusiv despre procesul incendiatorilor se pot regăsi citind amintirile domnului Bojescu, aflate la Muzeul de Istorie din Sibiu. Mai important este însă, a găsi calea care să ducă la renovarea teatrului, așa cum a fost înainte de incendiu, înainte de anul 1949.)

A consemnat
Petre MUNTEANU-BESLIU
Foto: AL. OLĂNESCU

Cînd deschidem ușa?

Opinii

APOLITICII

Una din performanțele „istorice” ale comunismului continuă să ne paralizăm comportamentul civic, seturile motivaționale, psihologice și morale. Este vorba de compromiterea — teoretică și practică — a conceptului de partid politic. Golită de conținut și formă viabilă, sintagma „partid politic” a devenit în ochii românilor sinonimă cu unanimitatea (absolut obligatorie!) a masei colectivistice, cu aplauze și sloganuri de circumstanță, cu diatribe construite după șabloane standard etc.

Dar să vedem ce ne interesează concret, acum, pe fiecare? Opțiunea politică individuală, sistemul de valori referențiale prin care (cel puțin teoretic) românul — așa, imparțial cum îl știm — să încerce totuși să-și schimbe optica față de partidele politice.

Nu vom pune aici în discuție numărul, calitatea programelor politice enunțate, principiile de bază. În climatul politic actual, după „avalanșa” de evenimente — cel

puțin cite un „șoc” pe lună, din decembrie '89 încoace, cum se preciza deunăzi — românul are datoria acum să-și depășească condiția de simplu spectator. De altfel, trebuie să recunoaștem că atitudinea în cauză este comodă, nu te „stresează”, te scutește de anumite neplăceri, mai mici sau mai mari. Perioada de provizorat opțional credem că a trecut. Putem spune chiar că, într-o anumită măsură, ne-am „fortificat” pentru evenimentele ce vor urma. Partidul politic, mare sau mic, tradițional sau nu, ne poate oferi șansa unei identificări cu propriile noastre convingeri și aspirații.

Simțim nevoia unor schimburi fertile de idei și atitudini.

Unde oare putem realiza mai bine acest lucru decît într-un ambient politic care „polarizează”, sub același stindard, pentru aceeași cauză, un grup de oameni. De vîrste, profesii și religii diferite, aceste „părți” sociale (par-

tide) deși lipsite de experiența exercitiului puterii și situate în spectrul larg al opoziției democratice, fac efortul să „deslușească” căile optime de progres socio-economic și cultural. Dacă tirpuli își dă verdictul favorabil, programele și metodele de practică socială vor fi acceptate de majoritate, devenind „bunuri ideologice” ale întregii societăți.

Cu alte cuvinte, minoritatea are șansa de a-și impune — prin consens majoritar — programul politic în fața majorității.

Identificăm aici unul din aspectele liber consimțite ale democrației autentice.

În esență, fiecare partid politic concretizează democrația, o face operațională în câmpul social, perfecționînd-o prin scop și metodă. Nevoia de adevăr, de revitalizare morală se obține prin participare. A participa înseamnă a lua atitudine, înseamnă a-ți depăși propria mediocritate politică. Ai șansa unei transformări. Dacă structurile de putere au rămas deocamdată aceleași, oamenii nu au dreptul să rămînă aceiași.

„Libertatea este dreptul de a nu minți” — afirma Camus.

Așadar, cînd vom deschide, în sfîrșit, ușa partidelor politice?

Dorin GOGĂLEA

Iată așadar că avem încă un partid politic, mai căpătăm deci un lucru de care nu duceam nici așa lipsă — pe vremurile acestea cu tot soiul de lipsuri. Și, ce mi se pare mai curios este că acest nou partid desprins din Alianța Civică a luat ființă tocmai pornind de la niște oameni și de la o orientare care își afirmase rezerva față de politică, așa cum am fost atîta zeci de ani obișnuiți să privim și să urmărim activitatea politică (desfășurată în ultima jumătate de secol sub semnul „glorios” al unei singure formații politice).

Dacă atîta vreme politica a fost făcută de cei care — abuziv și cu sprijin străin — ne-au condus, și dacă ea ne-a fost în permanență impusă atenției și refuzului nostru de aceea specie grosolană și agresivă care au fost (și sînt!) „activiștii”, răspunsul pentru cei ce vor să-și păstreze demnitatea și decența este refuzul intrării în jocul vechi de cînd lumea al „strategiilor” și „aranjamentelor” politice.

Alianța Civică a părut a reprezenta un element pozitiv în actualitatea atît de tulbură a vieții noastre, pentru că a declarat de la început că nu dorește să intre în manevrele de partid și nu caută, pentru membrii săi, puterea.

Pe măsură ce această actualitate se complică tot mai mult și se înrăutățește, pe măsură ce declarațiile oamenilor politici, care îi acuză pe

„destabilizatori” că duc o politică iresponsabilă și ceartă sindicatele că nu-și vîd de treabă, pe măsură ce constat cum se desfășoară și evoluează isprava „reformei”, încep să înțeleg niște lucruri pe care nu credeam a le învăța — vorba poetului — vreodată. Încep să învăț că și apolitiicii trebuie să facă politică. Și atunci de ce n-ar face și Alianța Civică?

În viața noastră, de astăzi, continuă abuzurile, lipsurile, minciunile, demagogia și delăsarea de-a dreptul criminală a politicianilor, față de ceea ce ar trebui să constituie aria lor de acțiune.

Dacă cei care se socotesc ei înșiși și pretind să fie socotiți ca atare, specialiștii autorizați în politică, ne fac ceea ce ne-au tot făcut de aproape cincizeci de ani, nu ar fi cazul ca și cei care zice-se ar trebui să aibă altă treabă, să se apuce, să încerce să facă și ei ceva? Pe plan politic, desigur. Dacă cei care, fără să arate că știu ce fac, și chiar fără să arate că știu să vorbească gramatical — și cu atît mai puțin cinstit și sincer — fac ceea ce se vede că fac, poate că nu e chiar deplasat să mai încerce și alții. Cel puțin cei care atîta cît s-a putut pe vremea aceea, au făcut ceva omenesc și cinstit. Să-i credem că încearcă, să mai facă ceva, cum se zice, ca lumea.

Dr. Gheorghe TELEA,

Uniunea Democrat-Creștină

Scrisoare deschisă

Stimată Redacție

Referitor la articolul „Protecția mediului” din 27 iunie 1991 aș face unele observații:

1. Organizarea rampelor de depozitare a gunoaielor, constituie o rezolvare doar parțială și pe termen scurt. Prin orice amenajare, acestea vor ocupa spații utile din ce în ce mai mari. Pe de altă parte, cele ce din simplă comoditate noi le numim „gunoaie”, în realitate sînt deșeuri reutilizabile. Ori, prin sistemul actual de colectare a lor se formează un amestec ce nu va mai fi folosit niciodată.

De aceea sugerez următoarele:

— de la început, colectarea să se facă pe categorii, în containere separate. Nu au ce căuta împreună becuri arse, coji de cartofi, hîrtii, obiecte metalice etc. Este, de asemenea, anormal ca predarea unui teanc de ziare să necesite ore sau chiar zile;

— procesele tehnologice să prevadă reutilizarea produselor și reciclarea lor.

2. Gazele de eșapament constituie o problemă nu numai în cazul automobilelor uzate, aduse din străinătate.

Vehicule grele (tractoare, autobuze, autocamioane) staționează zeci de minute, chiar și noaptea, cu motorul în funcțiune, făcînd aerul irespirabil.

3. Este adevărat că aparatele de măsură și control sînt foarte necesare. Dar acestea nu împiedică apariția fenomenelor de poluare. Mai important este ca noi toți, să fim conștienți de faptul că pentru a menține această planșetă, cît de cît albastră, trebuie să avem în vedere că ea seamănă din ce în ce mai mult cu o navă cosmică. Și că pe ea condițiile normale de viață nu se vor menține de la sine, printr-un comportament hazardat. Din contră, este nevoie de multă gîndire, preocupare, spirit organizatoric și de foarte multă înțelegere, iar aceasta presupune o intensă circulație de informații. De aceea vă propun ca în ziarul dv. să abordați această problematică și în continuare.

Cu respect,

Francisc BENEDEK

N.R.: Vom ține cont de propunerea dumneavoastră.

„Pietre la pachet”

Pe la mijlocul anilor '70, în S.U.A. s-a reușit vânzarea de pietre în chip de mascote (Pet Rocks), printr-o susținută campanie de reclamă. Ulterior, toată lumea s-a întrebat cum s-au putut lăsa convinși să cumpere cel mai lipsit de sens și nefuncțional produs și au încercat să dea vina pe cineva. Pe cine? Pe cei care au conceput ambalajul, pe cei care au creat ideea, sau pe cei care le-au cumpărat? O statistică din acea vreme arată că foarte mulți au dat vina pe cel care a făcut reclama. Pe mesager.

Întorcîndu-ne la oile noastre, să încercăm să descifrăm cineva din acest mister. Nu degeaba am pomenit de oi, pentru că fiecare curent sau modă, fie ea vestimentară ori politică, are ceva din spiritul de turmă.

Se pare că mulți dintre noi se găsesc în postura celui care a cumpărat o piatră la pachet, iar acum descoperă că aceasta nu mai are nici un haz. Întrebarea se pune dacă el nu știa de la bun început că este o simplă piatră (a se citi: activist)? Și oare nu știa că a făcut parte din acele categorii de pietre cu care el a fost bombardat ani în șir? Și chiar dacă nu mai are pietre în gură, nu știa că piatra nu sare departe de stîncă? Și oare în viața lui, de zi cu zi, nu a avut de-a face cu zeci și sute de asemenea pietre și bolovani? Și nu a fost forțat să participe la sedințele de petrificare și îmbolovănire (a se citi: învățămînt politico-ideologic)? Ce a determinat oare această categorie de oameni, ca la puțin timp după ieșirea din carieră să-și cumpere (a se citi: alege) din nou o piatră, de data aceasta pentru liniștea lor? Să însemne oare că, într-o oarecare măsură, au devenit și ei pietriș? Sau au fost doar victimele unei intense campanii de reclamă? Adică: „s-a mințit poporul cu televizorul”? Dacă este așa, putem avea o oarecare speranță ca la viitoarele alegeri să nu ne mai trezim cu diversi bolovani în spate și să ne luăm o piatră de pe inimă. Dar ce ne facem cu mesagerul, cu televiziunea care continuă să ne lapideze cu mărețe împliniri, cu grandioase primiri și exotice peripluri ale guvernanților noștri, poligloți și-atît. Căci dacă actuala echipă își va prelungi puterea cu încă un mandat, vom deveni cu adevărat o „Tară de piatră”. Mai ales că „Piatra piatră de e piatră șade jumătate-n apă, o calcă calul și crapă...”.

Vasile LUCIAN

Cartuș

Impostorul

Un anonim pînă la revoluție anonim și după, se cocoată în fruntea unei formațiuni care cînd e politică, atunci cînd îi convine, cînd nu este. Domnul acesta, care se dă drept ceea ce nu este, își acoperă cu stîngăcie gîndurile mișele sub chelia impresonantă și își strecoară vorbele scurt, pe sub mustața țigănească.

Libertatea românilor a trecut pe planul doi, sau trei, sau patru, promovînd libertatea intereselor personale, care mai aduc ceva bănuți, ceva plimbări prin Europa de vest, ceva „chestii oculte”, ar zice unii. Și uite așa, tînrul nostru „politician”, care nu face politică s-a înfipt în fruntea bucatelor și împarte după bunu-i plac.

Baza materială primită de prin străinătate, este depozitată în ograda proprie și folosită mai mult în folos personal.

Multe „minunății” a mai făcut omul nostru și nimeni nu l-a oprit din drumul lui spre conducerea unui for mondial. I-a trimis pe unii să voteze în numele altora fără ca aceștia din urmă să știe. L-a vîndut pe cel care a fost întemeietorul mișcării în care și el activează. Și-a închipuit că este un fel de Darius al perșilor, deși este doar o copie palidă a lui Saddam Hussein, un fel de Husseinuț.

Acest domn-tovarăș, deși nu a fost membru de partid comunist, începe lupta, îi elimină pe unii, le astupă gura la alții, trădează i-dei, face lucruri de care s-ar rușina și ultimii ticăloși.

Dacă strigătele noastre nu-l pot opri pe impostor, poate se apropie de urechea lui bunul simț și îi strigă: „Destul mîl!”.

Dan Ioan BOGDAN

ECONOMIA DE BÎLCI

„Trandafiri votați, trandafiri mîncăți”

Din păcate acest avertisment pe care l-am citat în titlu e pe cale să se împlinească. Alimentarele sînt aproape goale. În afară de fleacurile în ambalaje strălucitoare și extrem de scumpe, aduse „de afară” (cum ar fi: napolitane, gumă de mestecat, sucuri, bere la cutie, țigări și whisky) ce mai rămîne? Verificați, vă rugăm. Asta în cazul că nu ne credeți. Deci, alimentarele nu numai că sînt tot mai goale, dar puținele produse care se găsesc au ajuns în cîteva zile la niște prețuri care îți dau „bătăi de joc la inimă”, după cum zicea un mucalit, făcînd haz-de-necaz. La asta nu ne întrec nimeni. Vreți un exemplu? Poftiți: „Mulțumim din inimă partidului”, aproape de „minunatilor condiții de muncă și de trai”...

Recent, un domn din echipa guvernamentală afirma la Tv. (principalul mijloc al Puteții pentru dezinformarea în masă) că „Reforma” a intrat în faza de „sfîrșit a începutului”. Eu unul cred altceva. Îmi zic cu amărăciune

că a treia „liberalizare” a prețurilor este începutul sfîrșitului. Sînt amărît nu pentru că așa-zisa Reformă a dat chix, ci pentru că tot noi, cei despre care tov. Brucan a zis ce-a zis (adică, precum că am fi 20 milioane de proști în România — precizare făcută pentru cei care nu știau despre ce este vorba în propoziție), trebuie să suportăm urmările gafelor echipei de unicate cătărate în fotoliile Guvernului.

Acum, la mai bine de un an de la alegeri, se vede clar cine „destabilizează”, cine dă mîna liberă creșterii prețurilor, de-ți vine amețea cînd intri într-un magazin, cine a bramburit economia țării, de am ajuns de pomină, mai ceva ca la „panaramă”. Adică la bîlci.

Următoarele alegeri se apropie. De aceea, atenție, gîndiți-vă bine pe cine votați, Trandafiri votați, trandafiri vom mîncă...

Ovidiu TOMULEȚIU

FRE SIBIU

VINDE prin licitație publică, în baza Dec. 54/1990, următoarele mijloace auto, din ca-sări:

- AUTOMACARA AM 5;
- AUTOINCĂRCĂTOR AI 28;
- AUTOATELIER LEA;
- REMORCI AUTO.

Licitația se va ține în ziua de 23.07.1991, ora 10, la sediul F.R.E. Sibiu, str. Uzinei nr. 7.

Cei interesați vor depune comandă sau cerere pînă în ziua de 22.07.1991, urmînd ca în ziua licitației să depună un avans de 10% din valoarea de strigare.

Relații suplimentare se pot obține de la sediul filialei, sau la telefon 1 48 50, interior 495 sau 477.

REGIA AUTONOMĂ DE TRANSPORT URBAN

roagă conducerile tuturor întreprinderilor de a înainta tabele cu salarii care doresc abonamente lunare în anul 1991 pe mijloacele de transport ale TURSIB. — R.A. și traseele solicitate (inclusiv curse de convenție).

Depunerea tabelor se face pînă la data de 20 ale fiecărei luni (pentru luna august, pînă la 26 iulie 1991).

După înaintarea tabelor și achitarea sumelor corespunzătoare, se vor elibera, în termen de 4 zile abonamentele solicitate.

Persoanele care nu sînt angajate, pot ridica abonamente de la agențiile noastre din Calea Dumbrăvii nr. 135, str. N. Bălcescu nr. 40, precum și de la chioșcurile noastre de vînzare a abonamentelor. — 193 —

SOCIETATEA COMERCIALĂ „HAPOMEX” S. A. SLIMNIC

Anunță

scoaterea la licitație publică a unei mașini RABA 16 to. Preț informativ 200.000 lei.

Data licitației 26.07.1991.

Informații suplimentare la telefon 1 24 49. Mașina poate fi văzută zilnic între orele 7—15, în curtea sectorului mecanic. (192)

Firma „Cibinium” H & P

efectuează transporturi de persoane în fiecare vineri pe ruta Sibiu — Constanța, cu plecarea din fața Teatrului, la ora 22.00. Prețul 600 lei/persoană. (190)

Mica publicitate

PIERDERI

- Pierdut legitimație de serviciu pe numele Weber Matthias, eliberată de Întreprinderea „Balanta” Sibiu. O declar nula. (4448)
- Pierdut legitimație de serviciu pe numele Kiss Susana, eliberată de Întreprinderea „Floro” Sibiu. O declar nula. (4447)
- Pierdut contract de închiriere locuință pe numele Plăcintar Ioan. Adresați: Piața 1 Decembrie 1918, bl. 2, ap. 48. (4465)

VÎNZARI

- Vînd Renault 18 TL și televizor color. Tel. 2 96 80. (4466)
- Vînd motor Diesel în trei timpi. Str. Deva nr. 53. (4467)
- Vînd însciriere Dacia 1300 din 30 oct. 1989. Tel. 1 58 31, după amiaza. (4452)
- Vînd Trabant 601 din 1982, stare foarte bună. Informații: str. Siretului, bl. 115, sc. B, ap. 88 — fam. Gogonețu. (4460)
- Vînd magnetofon Majak 203 cu stație de amplificare de 35 + 35 W cu 3 canale (intrări), egalizator de sunet și două boxe de 100 W, preț: 250 DM sau echivalent în lei și un casetofon mono, nou, preț: 50 DM sau lei. Telefon 1 76 73. (4470)

DIVERSE

Doriți să câștigați 20 000 lei investind doar 1 200 lei? Jucați cu încredere la „STYX” Sibiu, cartierul Strand, str. Vasile Cârlova 7, telefon 1 46 53, zilnic 15—19. (4430)

Societatea Comercială „ARARAT” — personalitate juridică — str. 9 Mai nr. 34, prin Casa de Ajutor Reciproc „Investiția” asigură echilibrul financiar al familiei dumneavoastră. Înscrierile se pot face zilnic între orele 11—17, la sediul firmei. (4468)

Firma „ARARAT”, str. 9 mai nr. 34, achiziționează zilnic între orele 11—17 sticle de bere la prețul de 3 lei. (4469)

DECESE

Geta și Petru Rădoi au născut cutremurați de durere moartea fulgerătoare într-un tragic accident a unicului lor fiu

DRAGOȘ RĂDOIU

(4 ani și jumătate)
Înmormîntarea va avea loc azi, 19 iulie, ora 13. Toată dragostea și speranța noastră s-au spulberat odată cu tine. Nu te vom uita niciodată! (4463) **Tata și mama**

Dragii noștri fini sîntem alături de voi la greaua încercare la care ați fost puși prin pierderea unicului fiu

DRAGOȘ

Fața ta frumoasă și blîndă, privirea ta blajină nu ți-o vom uita niciodată. Nași: familia Brad Ioan, Victoria și Gabi (4463)

Regretăm moartea prematură a vecinului nostru **NICOLAE ORDEANU** și transmitem condoleanțe familiei îndoliata. Familia Dancășiu și Cozma (4464)

Sîntem alături de voi dragii noștri, frate și cumnată, cu lacrimi fierbinți și durere în suflet în cumplita pierdere a unicului vostru fiu

DRAGOȘ

Nu te vom uita niciodată, dragul nostru nepot. **Familie: Rădoi și Vulcu** (4463)

Zdrobiți de durere și veșnic nemîngiați de pierderea fulgerătoare a iubitului nostru nepot

DRAGOȘ RĂDOIU

Sîntem alături de voi, dragii noștri fiu și noră. Cît vom trăi, te vom plînge scumpul nostru nepot.

Bunicii: Maria și Dumitru Rădoi (4463)

Lacrimile și florile cu care-l conducem pe ultimul drum nu vor fi niciodată suficiente pe mormîntul micuțului

DRAGOȘ RĂDOIU

Condoleanțe familiei îndoliata.

Familia educatoarei Doina Mărginean (4462)

COMEMORARE

● Chiar dacă flacăra vieții s-a stins, tu vei rămîne veșnic în amintirea noastră

VASILE ROȘU

de la al cărui deces se împlinesc un an.

Fiica Veronica cu gine-rele Ghiță și nepotul George (4469)

În obiectiv: UNIUNEA MONDIALĂ A ROMÂNILOR LIBERI

În partea a doua a anului trecut, ziarul „România Liberă” a făcut public un material elaborat de conducerea F.S.N., în care se afirmă explicit intențiile acestei formațiuni politice față de toate asociațiile existente (partide, formațiuni nepartizane sau sindicate) și anume, de a le ralia, a le subordona sau, în caz de eșec, a le dinamita prin stimularea apariției disensiunilor interne, fracționărilor, sau prin crearea de formațiuni paralele rivale. Planul, oricît ar fi pîrît de dificil a fost urmat întocmai — nimic uimitor, căci aceasta a fost politica dintotdeauna a comuniștilor; în privința forțelor umane și financiare necesare pentru aplicarea sa nu este o problemă: diferite fonduri (ale partidului comunist, ale securității și chiar bugetul țării — plus variate conturi deschise în scop umanitar) stau la dispoziția guvernanților, care nu se simt dator să dea socoteală de modul în care le folosesc.

Și astfel, au apărut „aripi”, fracțiuni și contestări, atitudini surprinzătoare etc. Ceea ce nu se obținuse cu bîta, s-a încercat cu mijloace mai subtile.

Refăcută după „proba” din iunie 1990 (în care a suferit mari pagube materiale) și Uniunea Mondială a Românilor Liberi a intrat în „obiectiv”. Și astfel au început să apară atitudini și fapte ciudate. Interesant este că — surprinzător pentru noi — s-au manifestat la niște persoane din diaspora, adică din direcția din care ne așteptam mai puțin.

Cum au fost seduși? Nu știm, dar „specialiștii”, „profesioniștii” din dotarea aparatului de „seducție” se pricep, se vede, să depisteze și să exploateze toate fisurile din firea și caracterul celor vizați: ambiționind pe cei vanitoși, cumpărînd pe cei cupizi...

Și astfel, un grup — cuprinzînd și un domn care făcea parte din conducerea Uniunii — a căutat să preia complet

frîiele, regizînd un „Congres” la care să se impună în frunte și, cu ocazia aceasta, să schimbe și Statutul, încercînd — drept recunoștință pentru „sponsorii” lor din umbră — să neutralizeze Uniunea, să împiedice ralierea sa la forțele democratice.

Mascarada, desfășurată în primăvara aceasta la Paris (și despre care se pot afla detalii din numărul dublu, 5—6 a revistei „România Liberă”) a fost pusă la cale de fostul secretar-general, doi ciraci ai săi din țară (unul din București și celălalt din Sibiu) și un personaj dubios, pe cale de a fi mai bine definit printr-o acțiune judiciară, din Germania.

Bineînțeles, acțiunea lor a fost condamnată de toate filialele din străinătate și de aproape toate subfilialele din țară.

Au reușit, totuși, să facă rău: au creat derută, au păcălit — pentru scurt timp — unele firi mai slabe și au pus sub semnul întrebării — în ochii unora — Uniunea însăși.

Deci, din punctul de vedere al „patronilor” lor, acțiunea a reușit.

Dezavuați de membrii vechi ai U.M.R.L., veleitarii cu pricina, „conform planului dinainte stabilit” au trecut la înființarea de filiale paralele: au făcut o încercare în Franța și acum vor să repete acțiunea la Sibiu: și iată-i, pe fostul secretar general al Uniunii și pe fostul președinte al filialei Sibiu (ambii compromiși în „show-ul de la Paris și excluși din U.M.R.L.) încercînd (perseverare diabolică!) să repete „șușaneaua” (în aceeași „regie” și cu același „scenariu”: invitații selective etc.) la Sibiu.

Vor reuși?

Ing. B. GRABOWSKI, Filiala București — România

VINERI, 19 IULIE 1991

10.00 Actualități. 10.10 Să-lendarul zilei. 10.20 Film artistic. Bouvard și Pecuchet (Franța, 1988). Premieră pe țară. 11.50 Super Channel. 12.35 Desene animate. 13.10 Super-gala baletului (III). 14.00 Actualități. 14.10 Atlas. 14.35 Arta portretului în pictura românească. 15.00 Mondo-muzica. 15.20 Avangard. 15.30 Patrimoniul. 16.00 Limba noastră. 16.30 Studioul muzicii ușoare. 16.50 Tragerea Loto. 17.00 Știri. 17.05 Emisiune în limba germană. 18.05 Invitatul săptămînii. 18.35 Tele-discul muzicii populare. 19.00 Ecranul. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Telesport. 20.45 Viața parla-

PROGRAMUL TV

mentară. 21.10 Film serial. Destinul familiei Howard. Episodul 11. 22.15 Simpozion. 23.00 Actualități. 23.15 Vîrstele peliculei. 0.00 Varietăți muzicale internaționale. 0.35 Tele-top. 1.00 Recomandări din program.

SÎMBĂTĂ, 20 IULIE 1991

9.00 Bună dimineața! 10.00 Actualități. 10.10 Tip-top. mini-top. 11.10 Descoperirea planetei. 11.30 Stare de tre-cere. 12.30 Desene animate. Lidia în jurul lumii. 13.10 Ora de muzică. 14.00 Actualități. 14.10 7x7. 15.35 Tele-

club. Gala desenului animat. 18.00 O melodie dintr-o sută. 19.00 Melodii îndrăgite. 19.15 Teleenciclopedia. 20.00 Actualități. 20.35 Film serial. Mad-die și David. Episodul 1. 21.40 Săptămîna sportivă. 22.00 Nu te supăra, frate! 22.50 Actualități. 23.05 Film artistic. Execuția (S.U.A., 1985). Premieră pe țară. 0.40 Video-discotecă. 1.05 Recomandări din program.

DUMINICĂ, 21 IULIE 1991

8.30 Bună dimineața! 9.30 Clubul desenelor animate.

10.20 Film serial pentru copii. Vizitatorii. Episodul 4. 10.50 Actualități. 11.00 Lumină din lumină. 12.00 Viața satului. 13.30 Laureati ai concursului interpretilor cîntecului popular românesc „Maria Tănase” — Craiova, 1991 (II). 14.00 Actualități. 14.10 Mapamond. 14.35 TENIS — finala turneului internațional de la Stuttgart. Transmisiune directă comentată de Cristian Topescu. 16.00 Video-magazin. 18.25 Convorbiri de duminică. 19.10 Film serial. Dallas. Episodul 42. 20.00 Actualități. 20.35 Film artistic. Timp pierdut (S.U.A., 1980). Premieră pe țară. 22.25 Duminică sportivă. 23.45 Sint iarba... 23.55 Actualități.